

[Rytter.]

man bør rette sig efter dem. Men det er man aabenbart ikke tilbøjelig til at gøre med Hensyn til disse Lovforslag.

Gunnar Fog-Petersen: Naar det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) nu endelig vil diskutere Enkeltheder og Formaliteter, ønsker jeg dog at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at saaledes som han diskuterede her, kan man ikke diskutere, naar man vil diskutere logisk og klart. Det ærede Medlem bebrejdede mig i sin Tale, at jeg ud fra det, han kalder for ringe juridisk Lærdom — og hvor skulde jeg have faaet den Lærdom fra? —, tager Ansvaret for disse Love uden at hæfte mig ved alt det, som det ærede Medlem har fremført, og som han mener, jeg blot kaster til Side. Naar det ærede Medlem bebrejder mig, at jeg har sagt, at jeg vilde tage Ansvaret, saa paaviser jeg, hvad enhver, der vil læse efter i Rigsdagstidende, kan se, at det, som jeg udtrykkeligt erklærer at ville paatage mig Ansvaret for, er et ganske bestemt, konkret moralsk Tilfælde. Saa siger det ærede Medlem: Ja, men det ærede Medlem skal jo tage Ansvaret for hele Loven. Ja, vist skal jeg saa, men hvad kommer det den Sag ved? Hvad kommer det den Bemærkning ved, jeg har gjort om det enkelte Tilfælde? Det er Goddag, Mand — Øksekaft. Det minder mig om et Møde, jeg overværede en Gang i Studentersamfundet, hvor Marcus Rubin diskuterede med afdøde Folketingsmand Peter Sabroe. Saa spørger Sabroe pludselig: Hvad mener De saa om Polack Petersen? Rubin svarede naturligvis, at saadan kan man ikke diskutere, man maa holde sig til Sagen. Paa samme Maade hævder jeg, at det ærede Medlem ikke pludselig kan flyve over i en anden Gade og sige: Det ærede Medlem skal tage Ansvaret for hele Loven. Naturligvis skal jeg gøre det! Men maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg er som Ikke-Jurist, som mangeaarigt Medlem af dette Ting og af Rigsdagen meget vel i Stand til at tage Ansvaret for disse Lovforslags Gennemførelse paa den Behandling, Lovforslagene tidligere har været Genstand for her i Tinget, paa de Referater, jeg har faaet i Partimøder, paa den Gennemlæsning af Lovforslagene, jeg selv har foretaget, paa de Taler, der er holdt af forskellige Justitsministre her i Salen, paa Lovforslagenes Hovedindhold, som er det væsentlige, og som jeg kender — paa dette Grundlag kan jeg tage det kollektive

Ansvar, som vi altid tager her i Rigsdagen, naar der er Tale om saadanne store Lovkomplekser. Jeg er meget vel i Stand til at gøre det med fuldkommen god Samvittighed, og jeg vilde ogsaa have været i Stand dertil, selv om jeg ikke havde hørt et Ord af, hvad det ærede Medlem sagde forleden.

Rytter: Det ærede Medlem kom lidt højt op nu, men han kom ikke ind paa de Spørgsmaal i min Tale, som jeg har bedt ham om at besvare, idet han jo har tillagt mig helt andre Udtalelser end dem, jeg har fremsat.

Nu vil det ærede Medlem ind paa at tale om, hvad det betyder at tage Ansvaret. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan sige det, som han nys sagde, at med Hensyn til det enkelte Punkt, han har omtalt, vil han tage Ansvaret, men med Hensyn til Lovforslagene i Almindelighed vil han tage det kollektive Ansvar. Det vil være rigtigt i al Almindelighed, naar man ikke er Ordfører og ikke skal sætte sig ind i Lovforslagenes Detailler, men naar man staar som Ordfører, maa man ogsaa sætte sig ind i Lovforslagenes Enkeltheder og kunne gendrive det, som fra anden Side kommer frem, gendrive det ikke med almindelige Vendinger, men med virkelig Argumentation, og det har det ærede Medlem ikke gjort. Her er han kun fremkommet med Citater, men ikke med nogen Viden om disse Lovforslag.

Endelig er der en Ting til: Det ærede Medlem nøjes jo ikke med at tage det kollektive Ansvar, for det ærede Medlem optraadte forleden Dag paa den Maade, at han sagde: Disse Lovforslag er nu forelagt her, og de skal gennemføres, vi vil have dem gennemført nu. Der kom det ærede Medlem til at tage et Ansvar, der ikke følger af det kollektive Ansvar. Som Medlem af det Parti, der støtter Ministeriet, giver det ærede Medlem det Kraft til at gennemføre disse Lovforslag i urimelig Part her i Landstinget.

Formanden: Er der flere, som ønsker at udtale sig om dette Punkt paa Dagsordenen eller om noget af de under Nr. 7—12 opførte Forslag?

Da det ikke var Tilfældet, sluttetes Forhandlingen om disse Lovforslag.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.